

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Česle pro Saline okres, Neb., ve
 vebnyler a Clarkson pro Colfax okres,
 Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
 sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
 Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
 pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
 pro státy South a North Dakota.

Předplatná:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
 \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí po-
 stních poukázek (Money Orders), ex-
 presních poukázek (Express Money
 Orders), bankovních poukázek (Bank
 Draft), anebo v registrovaném dopise.
 Oznamujete-li své přetřování, ude-
 je starou i novou adresu.
 Doplky z křehké štenářství ochotně
 uveřejníme. Musí být složené, psané
 bez úmyslu někomu osobně poškodit a
 podepsány plným jménem, ač již má
 být v redakci utajeno, anebo s dopi-
 semz uveřejněno.

HUGHES JAKO OB- CHODNÍ PRESIDENT.

To, co každodenně lidé má,
 největší zájem, jsou vyhlídky na
 "dobré časy", dosti práce a štast-
 nou nadu. Lid nechtějí něčeho
 krásná slova a obrazně vyhlášení
 vlády, zvláště když tato lícena je
 abstraktními teoriemi.

Po praktické stránce jest Hughes
 ideálním kandidátem pres-
 dentského úřadu a tím se také v
 světluje, proč obchodníci upu-
 jí pro jeho zvolení.

Nestává jen přesvědčování o
 tom, že republikánský kandidát
 až bude zvolen zabezpečí "dobré
 časy", musí být něco v jeho re-
 kordu, co by postavilo důvěru na
 určitější basi.

Na štěstí Hughesova velká ob-
 chodní schopnost byla podrobena
 nejpřísnější zkoušce a v této také
 obstála. Co již vykonal, skuteč-
 ně stačí k zapuzení každé pochyb-
 nosti.

Hughes nejdříve ocitl se před
 zraky veřejnosti jako právník
 Stevensova legislativního výboru,
 vyšetřující osvětlovač společnosti
 v městě New Yorku. Cena plynu
 byla jeden dolar za tisíc stop. —
 Plynárenská společnost, jež měla
 skutečný monopol, prohlásila, že
 nemůže snížit cenu a stále hrom-
 adila peníze. Hughes však do-
 kázal, že cena může být snížena
 na osmdesát centů za tisíc stop —
 Plynárenská společnost dosáhne
 značného výdělku. Hughes
 připravil předlohu podporovanou
 řadou důkazů a stížností zákazní-
 ků a tím také se stalo, že dnes
 v městě New Yorku stojí plyn
 80 centů.

Předloha setkala se v zákono-
 dárně se silnou opposicí. Plyná-
 renská společnost huala spor až
 před nejvyšší soud Spojených
 Států, kde však akce Hughesova
 našla potvrzení.

Mezi tou dobou new-yorská le-
 gislatura jmenovala Armstrongův
 výbor k vyšetřování řízení vol-
 nějších pojišťujících společností,
 následující se v tomto státi. —
 Hughes byl tou dobou ve Švýcar-
 sku, kde trávil prázdniny a tam
 zaslán mu kabelogram, nímž žá-
 dání, aby se stal právním rádcem
 výboru.

Odhulení vyšetřující komisí o
 práci malé hrstky mužů, jimž svě-
 řeno řízení sta milionů dolarů,
 placených v premiích spolome-
 stem, vzbudilo senasici po celé ze-
 mi.

Hughes osvědčil se ještě zna-
 menitějším v odhalení nepřístoj-
 nosti, než za vyšetřování Steven-
 sova výboru. Jeho bystrá analy-
 tická mysl a nesmiřitelná sehnopnost
 pro tuto práci vzbudila obdiv
 všech. Nic nezastalo před ním
 skryto. Vrhl světlo na každou
 podlouhou transakci velikých
 společností, jejich existence byla
 známa tolika malému kroužku za-
 městnanců.

Odhulení tak zvaného "Yellow
 Dog Fondu", existence záhadné-
 ho domu vzestlosti "House of
 Mirth" v Albany, obrovské pří-
 spēvký ku kampaním fondům,
 přeměně platů za nové obchody,
 spekulace s obnosy placenými na
 požátek, nímž disponovali ti,
 kdoli sdílili společnosti, čím do-
 cílovali velikých zisků osobně a
 jich autokratické metody ve
 vnitřní správě společnosti, plně

denné noviny sensačními zpráva-
 mi. Odhalení otřásla finančními
 kruhy až v jich samém středu.
 Nelze ani vyličiti dalekosáhlý vliv
 této úspěšné práce, jež přivedla
 pravou revoluci v metodách po-
 jišťujících společností. Byla to no-
 vá instalace obecné poctivosti v
 každé fási obchodu.

Hughes byl nyní hlavní osobou,
 jež okamžitě vyzvána k veřejné-
 mu úřadu. Obecní kampaně za
 zvolení mayora města New Yorku
 byla v běhu právě během vyšetřová-
 ní pojišťoven. Republikán-
 ská organizace rozhodla se jme-
 novati ho kandidátem a přes jeho
 námítky sdělila mu formálně jeho
 nominaci.

Hughes odmítl nominaci a odů-
 vodňoval ji následujícími slovy:
 "Svřehovaná veřejná povinnost
 tomu zabráňuje. Nechtějí být po-
 ukazováni na důležitost vyšetřová-
 ní pojišťoven. Vztahuje se k o-
 tážce dotýkající se zájmů milionů
 našich občanů po celé zemi. Pre-
 sentuje příležitost pro veřejnou
 službu, již není na druhém místě
 rovnou."

Po ukončení vyšetřování po ce-
 lém státě naléháno na nominaci
 Hughese za kandidáta republi-
 kánské strany pro úřad guverně-
 ra. Byl nominován aklaamaei a byl
 také zvolen. Během jeho druhého
 termínu guvernérství jmenován
 soudcem nejvyššího soudu Spoj-
 Států.

O veřejné úřady, tak jako pre-
 sidentskou nominaci se neuhá-
 zel, získati úřad nebylo nikdy je-
 ho tužbou. To, co vykonal, učinil
 ho samo sebou hledaným. Jak
 jeho výkonnost v úřadě, tak jeho
 obchodní sehnopnost, získala mu
 všeobecnou úctu.

V krizích, kde podpora Wil-
 sona jest menina předchozím příšlu-
 šnostem ku straně, bylo řečeno:
 "V obchodě Hughes jest platfor-
 mou sám v sobě."

Volání po celé zemi jest nyní
 pro obchodní administraci ve
 Washingtoně a instinktivní senti-
 ment obrací se k Hughesovi. —
 Advertisement.

POLITICKÝ OBZOR.

Neuť pochybnosti o tom, že bu-
 de mnoho demokratů, kteří v li-
 stopadových volbách budou voliti
 do úřadu spolkového senátora
 republikánského kandidáta, pana
 Johna L. Kennedyho, nejen z to-
 ho důvodu, že věří, že tento bude
 lepším zastancem zájmů Spojených
 Států, ale také proto, že je-
 ho protivník, dosavadní senátor
 Hitchcock, nebyl podporovatelem
 Wilsona po poslední čtyři roky.
 Pan Hitchcock několikrátě proti
 sobě popudil demokraty v tomto
 státě svým podivným jednáním a
 není možno, aby byly mu promi-
 nuty všechny hrůchy, kterých se
 dopustil v minulých letech.

Pan John L. Kennedy, republi-
 kánský kandidát pro úřad spol-
 kého senátora, má demě větší vy-
 hlídky na zvolení, čím více voliči
 seznámují se s jeho zásadami. Je-
 ho kampaně cesty po Nebrasce
 jsou toho svědectvím. Všude shro-
 ňávají se velké zástupy voličů,
 aby vyslechly jeho náhledy a po-
 znaly jeho zásady. Jeho přímot
 je všeobecně oceňována. Pan Ken-
 nedy nemá žádných sřibů, kte-
 rých nemohl by splniti a neuhá-
 se o přízeň žádných zvláštních zá-
 jmů. Prohlásuje, že v případě své-
 ho zvolení zastáváti bude čestné
 zájmy všeho lidu a nikoliv jenom
 určitě skupiny.

Takového muže potřebujeme v
 důležitém úřadě senátora a jenom
 takový zaslouží si naši důvěry.
 Pan Kennedy je přistěhovalec,
 ale Američanem v pravém slova
 toho smyslu, mužem, který je
 vždy připraven pracovati pro nej-
 lepší zájmy této nové své vlasti.
 A jako takový zaslouží si důvěry
 všeho voličstva.

JUBILEUM ČESKÉ DRUŽINY V RUSKU.

Kijevský "Čechoslován" píše:
 V těchto dnech slavíme jubile-
 um sestavení České Družiny v
 Kijevě, která byla základem nyně-
 jší Československé střelecké
 brigády i další organizace branné-
 ho odporu Čechů a Slováků v
 Rusku proti Rakousku-Uhersku a
 Habsburské dynastii.
 S propakutím evropské války,
 ve které se velké slovanské Rusko
 s mocností trůnícího postavilo
 proti zpuyným zájmům Němce-
 ka a Rakousko-Uherska, jako jeho
 předvojníka v postupu na Vy-
 sbod, svítla i násamú národu na-
 dáje na osvobození. Narod český,

jeuž děle než třicet let bojoval s
 německým jak mečem, tak i zbra-
 něným ducha k ubájení svého slo-
 vanského jazyka a své kultury i
 politické samostatnosti, zapasl se
 slavně v dějinách Evropy a byt
 zločin i přídušen téměř k smrti,
 znova se vzehopil a projevil mo-
 hutnou životní sílu, v posledním
 věku stále obracel zraky k slován-
 ské velmoci v naději, že nadejde
 doba, kdy zvíťazí myšlénka slo-
 vanské jednoty a osvobození čle-
 nové velké rodiny národů sdruží
 se ke společné kulturní práci a k
 obrané zděděné půdy, zkerpené
 potom i krví otců. Osvobozovací
 činnost Ruska na Balkáně posila
 vala jej v této naději a provolaní
 velkoknížete Nikolaje Nikolajeviče
 do slibovalo, že nynější válka do-
 vrší velké dílo osvobození Slovan-
 stva.

Provolání toto bylo všemi do-
 brými Čechy ve vlasti přijato s
 nadšením jako záblesk spásy a šle
 z ruky do ruky přes to, že za šle-
 ní i přechovávání jeho hrozily nej-
 krutější tresty.
 "My víme, že naši bratři, ob-
 klopení ve vlasti německými bo-
 dky, hotovými každým okamžik-
 em na příkaz z Berlína skolití
 všechny, kdoli by se pokusili pro-
 jeviti svoje city, jsou odsouzení k
 neprostému mření, nemůže ani o
 možnosti vzpoury, k níž není ani
 chráně, ani náboží, není organi-
 sace, ba ani třeskavín ku prove-
 dení třeba pasivní revoluce nelze
 dostati.

Jestliže národ, ukovaný v ra-
 kouská pouta, nemůže skutkem
 dokázati, na ei straně stojí, tu as-
 pň my, rusí Čechové musíme u-
 činiti tento krok, který na ná-
 zádu národní svědomí a povin-
 nost k našim slavným dějinám.
 Ruský var řekl, že Rusko osvobo-
 dí své pokrevný bratry, stouhající
 pod rakouským jhem a proto my
 Čechové, žijící v Rusku a naje-
 možnost svobodně projeviti svo-
 vili, musíme v jednotě s ním, se
 zbavit v ruce jiti proti společ-
 nou nepříteli. Je nás málo, ale sibi-
 svým nadšením po boku bohatě-
 slova ruského vojáka musíme pro-
 blít se do rodu země české a při-
 nésti svému národu svobodu a ne-
 závislost."

Projekt učiněný na petrohrad-
 ské sehnzi, byl výrazem toho, co
 cítili Čechové v celém Rusku.
 Dne 25. července 1914 obdržel
 generál baron Knorring, příděle-
 ný k ministerstvu vojenství, po-
 zvání pro české delegáty, aby se
 představili ministru vojenství k
 objasnění otázky české legie.

Čeští delegáti byli dne 28. čer-
 vence baronem Knoringem před-
 staveni ministru vojenství a tak-
 též generálu Bělajevu a náčelníku
 štábu vrchního velitele generálu
 Janoškovičovi. Všechny zmíněné
 osobnosti vřelě uvítaly myšlénku
 vytvoření české legie, při čemž ná-
 zor ruských kruhů na vše boum-
 lovaně takto:

"Třeba, že ruská armáda nemá
 nedostatku v lidském materiálu,
 má podnět ruských Čechů veliký
 význam se slovanského hlediska, a
 legie nepoohybně přinese naši ar-
 máde prospěch jako ideový činitel
 vzhledem ke slovanskému a zvlá-
 stě českému žijící v rakouské ar-
 mádě. Politický význam českého
 oddílu, bude převládajícím, ježto
 ovšem nelze na něj hledět jako na
 čistě bojovou jednotku."

Dne 29. července byli čeští de-
 legáti opětě přijati generálem
 Bělajevem a p. Z. J. Reimánem jako
 pmočovníci vedl vyjednáování o
 všech organizačních otázkách v
 hlavní správě generálního štábu,
 jehož výsledkem bylo "ustanove-
 ní o České Družině", schválené
 vojenskou radou.

Hněd po příjezdu detektivů z
 Petrohradu do Moskvy byly v ce-
 ských kulmbelích učiněny kroky k
 náboru dobrovolníků.
 6. srpna 1914 zvěděli delegáti,
 že ustanovení o České Družině
 bylo vojenskou radou schváleno,
 a v Moskvě sestaven úphý plán
 agitace i náboru do Družiny.

Tri delegáti Moskevského Če-
 ského Komitétu měli 8. srpna 14
 štěněl představiteli se Jeho Impera-
 torákem Velicestvu Hosudar
 Imperatoru a podali mu adresu,
 ve které byly vysloveny nejdo-
 nější city k Nejvyššímu Veliteli
 slavného ruského vojáka i nádeje,
 že koruna sv. Václava zasaží v
 paprscích koruny Romanovů. Ho-
 sudar v následující pak nejmi-
 listivějším rozhovoru s delegáty
 vyslovil živě uspokojení vzhle-
 dem k vytvoření České Družiny,
 práj jí úplného úspěchu i projevil
 naději, že přinese zvláštní pro-

spěch při postupu ruských vojkv
 v Halli.

Zvláštní emisai počali se dne
 9. srpna rozjížděti za účelem ná-
 boru do Družiny do různých měst
 — Varkavy, Rigy, Charkova, Je-
 kátěrinoslavi, Rostova na Donu,
 Oděssy, na Volyni i na Kavkaz. V
 Petrohradě bylo tou dobou zapsá-
 no již kolem 80 dobrovolníků, což
 se rovná přibližně třetině českého
 obyvatelstva hlavního města.

Emisari, objíždějící střediska
 českého obyvatelstva, byli svědky
 všeobecné ochoty Čechů, dobro-
 volně opustiti veskerá pokojná za-
 městnaná, pěkná místa, ba i vlast-
 ní podniky a chopili se zbraně.

V polovici srpna počali se do-
 brovolníci sjížděti do Kijeva i přis-
 topeno k sestavení Družiny, jež
 byla podřízena štábu kijevského
 vojenského okruhu. O náladě, ja-
 ká tehdy panovala mezi Čechy,
 svědčí okolnost, že mezi těmi,
 kdoli přáli si vstoupiti do Družiny,
 bylo mnoho osob neschopných
 k vojenské službě pro jejich zdra-
 votní stav i věk, a lékaři nepoda-
 lo se přesvědčiti všech, aby se
 zrekli splnění čestné povinnosti k
 otčině. Tím vysvětlují se také čet-
 ná onemocnění dobrovolníků.

Dne 20. srpna 1914 vešli první
 četní dobrovolníci do kasáren ki-
 jevských.
 Štámem okruhu byl přidělen do
 Družiny kádr důstojníka i pod-
 důstojníka se záložních praporem.
 Fimice velitelu zůstával do jme-
 nování velitele nejvyšším
 příkazem dočasné podplukovník,
 přidělený z disciplinárního prapo-
 ru.

V Kijevě konal se výevik do
 dobrovolníků do 8. října 1914. Na
 dedkem rychlého postupu Rus-
 kých vojkv vznikala obava, že
 válka skončí bez součinnosti Družiny,
 a všichni se snažili dostati se
 do nejrychleji na jevístě váleč-
 ných událostí.

17. září 1914 byli předse-
 la a místopředse- la moskevského Če-
 ského komitétu přijati náčelníkem
 hlavní správy generálního štábu
 generálem přelody Bělajevem
 jenž jim oznámil nejvyšší rozkaz o
 jmenování velitele České Družiny.
 Generál Bělajev poukázal na nut-
 nost, aby se v Družině kromě vo-
 jenského velitele nalézal také vý-
 sledný výdeje, jež by se stal o jej-
 mravní i národní stav a záro-
 ven tvoril pojitko mezi vojenský-
 mi úřady a Čechy i žádal delegá-
 ty, aby naznačili vhodnou osobu.

Téhož dne ministru vojenství te-
 legrafoval p. L. V. Tučkov, že je
 žádoucí, aby zaujal místo mezi
 vojenskými úřady a Čechy. Tak-
 to jmenování vstoupil do Družiny
 ve funkci pomočníka velitelova
 Telegramem ministra vojenství z
 dne 31. října 1914 pak jmenován
 p. Z. J. Reimán druhým pomoční-
 kem velitele České Družiny.

1. prosince 1914 došlo sdělení
 štábu vrchního velitele: "Posta-
 vení pomočníka velitele ve vý-
 složeném úřahu jeví se velmi
 zodpovědným a obtížným tím vi-
 ce, že Družina, jako zvláštní část
 armey jak pro divozní práci, tak
 pro výzvednou službu, a organiza-
 cioně její s jedné strany nepod-
 léhala zásadám formování pravi-
 delných ruských částí, ale s dru-
 hé strany zde, v operující armá-
 dě, musí se podrobiti všem přísně
 stanoveným pravidlům, na nichž
 vybudována organizace vojsk."

Dne 22. září 1914 byl nově jme-
 novanému veliteli odevzán pra-
 por, věnovaný moskevským komi-
 tétem, den na to přivezen do Ki-
 jeva a 28. září posvěcen. Téhož
 dne složili dobrovolníci přísahu,
 na bílo-červený prapor, na němž
 zobrazeny znaky českých zemí s
 korunou sv. Václava i s ruským
 orlem na žerdi.

Směs citu radostně slavnostního
 varušení i hlubokého dojmu, vabu-
 ceného tímto aktem, nelze vypsat.
 Po prvé po pádu českého státu a
 třech stoletích rakouské poroby,
 nepřehlédíme-li k revoluci epode
 r. 1848, mohli Čechové jiti za
 volně vltajícím českým praporem,
 vztyčeným k boji za svobodu ná-
 roda. Vrušením chvěly se ruce
 dobrovolníků, přistupujících drůi
 za druhem ke svatosti, aby křeco-
 vitě uchopili posvěcenou látku a
 prutkami je ke rtům. Ve zrazech
 každého z nich mohlo se čísti:
 "Přísahám, že s tímto praporem
 bojdu do vlasti, nebo umru za její
 svobodu!"

3. září velitel Družiny společně
 s českými delegáty představiteli se
 vrchnímu veliteli armád jhuo-
 padní fronty a 9. října 1914 vy-
 pravila se Česká Družina z Kije-
 va na frontu.

Družina byla jádrem k dalšímu
 rozvoji našeho národního vojska.
 Přistoupením bratří Slováků k
 našemu brannému odporu a při-
 hláskami ze zajateckých táborů
 vzrostla tak, že 31. prosince 1915
 přeměněna v Česko-slovenskou
 střelecký pluk, jenž 4. dubna 1916
 rozšířen na Česko-slovenskou stře-
 leckou brigádu. 8. července 1916
 pak zásadně povoleno zřízení
 zvláštního česko-slovenského voj-
 ská, jež bude formováno jako
 československé části v ruské ar-
 mádě.

Naše vojsko je živým výrazem
 naší oddanosti k Slovanství a
 zvláště k ruské říši, jakož i důka-
 zem naší sehnopnosti k vytvoření
 obrané samostatného českosloven-
 ského státu. Je naší chloubou a o
 zdatnosti jeho nejlepe svědčí na
 tisíc georgievských křížů a na
 dítíli, zasloužených hrdinými
 činy na ruské frontě. Nyní přikro-
 čí se k utvoření nových formací,
 a nepoohybujeme, že najde se do-
 sti statečných mužů, kteří se s
 hrdostí postaví pod bílo-červený
 prapor do řad národní armády
 největší to záruky našeho osvobo-
 zení.

V závěru vzpomínáme s úctou
 oněch hrdinů, kteří padli na poli
 slávy za naši svatou věc. Je jich
 poměrně nepatrný počet, ježto če-
 ské vojsko při svých speciálních
 úkolech nevystupuje jako bojovní
 jednotka. Dnes neuvádíme jejich
 jména, ale v dějinách našeho boje
 za svobodu budou tato jména za
 psána zlatým písmem. Budou
 chloubou příbuzných jako jména
 věrných Čechů, kteří své vlasti o-
 bětovali nejdražší statků a osvobo-
 zený národ zachová je ve své
 ná paměti. — K. M. Z.

NECO O LIDOZROUTSTVÍ.

O lidozroutech zmínjuje se my-
 thologie všech národů; také ve
 slovanských pohádkách nachází
 me o něm zmínky a jsou tyto
 zmínky právě svědectvím veliko-
 ho stáří oněch kulturních pamá-
 tek. Také nalezy z pravěku do-
 kazují, že lidozrouství panovalo
 na celé zeměkouli. Z doby histo-
 ricke piše Gallienus, že Římané za-
 říšké Kommoda velmi rádi poží-
 vali maso lidské. Juvenál totéž
 tvrdil o Španělích a Gaskoncích.
 Později Karel Veliký vydal pří-
 ný zákon sáleký proti antropofa-
 gii. Ve středověku pak panovalo
 sílné lidozrouství za válek r. 800
 855, 876, kdy připravovali si oběd
 z kostí lidských a rodice pojídali
 své děti. Zvláště hrozné lidozrou-
 ství panovalo v letech 1082 až
 1031. De Raula Glahera pojídali
 ně i různá nečistá zvířata, ko-
 řínky, trávy, ano i metody. Po-
 cestní jedli děti. Na trhu ve fran-
 cuském městě Tonru prodával
 jeden roznik přené lidské maso.
 byl za to za živa upálen; hlodový
 zhrabovali metody a žrli se jí-
 mi. Ve 20leté válce bylo lidozrou-
 ství rozšířeno v Lotyšsku, z 1,
 200,000 obyvatelů jich tam bylo
 jen 500,000. Hlad byl takový, že
 i jistý lékař, jenž amputoval ve
 monemú rukou, vyzádal si jmuž-
 antou a snědli jí. Hlad umřel
 hlady. Posavád je rozšířeno lido-
 zrouství v dízochu, vsude, kde se
 s ním ještě setkáváme. Na Su-
 matě jsou všimici ubozenci k
 snědění. V Indii takto pohrbívali
 lidi staré a neudivé. V Brasílii
 krmili, podle Jana de Lérgko, za-
 jaté na krmítky jako prasata na
 porážku. Velikými lahůtky lids-
 kého masa byly Katabové, a
 něch požorní lidského masa se
 dělo za velikých slavností nábo-
 ženských, jak o tom také Hum-
 boldt ve svém cestopise Jitní A-
 merikon piše. Všichni cestovatelé
 emi krajinami zmínovanými o lido-
 zrouství zejména slavný Cook,
 Jules Gagner a j. Sami tyto ce-
 stovatelé měli se co ubelmiti osu-
 du, jež mnoho jich soudruhů po-
 kat. Viděli konzervy z lidského
 masa uznaného i nabízeného. Vni-
 trošně tráblí divoši, kteří stojí
 dnes na nejnižším stupni kultury,
 požírali i svoje děti. Sami si pou-
 stili žiti, pekli krev svou a jedli jí.
 Filozofé rekli cestovateli
 Montrevelovi, že pouze černosi
 mají chutnat maso, běloši přý mají
 chut slanou. Obyvatelé ostrovů
 markýze unčili své oběti dříve
 než je uedli a pohlaviti jejich
 posílali si lidské křty slarem.

Česke děvce umrceno.
 New York. — Rodina krajana
 svankové z čísla 1760 Jerome ave.
 v Bronx postavena byla krutým
 usmrtěním v úterý odpoledne, kdy

milovaná doznáka jejích, Marie,
 ve stáří přes deset roků byla pře-
 jata těžkým nákladem automo-
 bilem, rozvážejícím uhlí a zraně-
 na tak osudně, že následující den
 podlela zranění. Neštěstí událo
 se před domem nehožé dívky. Pří-
 pad vyvolal ovšem vzrušení v ce-
 lém sousedství a ihned byla privo-
 lána lékařská pomoc, která však
 nemohla jiz neštěstí napravit.
 Marie byla přejata jiz jednou,
 když bylo jí sed roků, avšak vy-
 vázla tehdy zvytem, tentokrátě
 však zranění bylo ohudné. Naru-
 dil se ve městě New Yorku. Po-
 líheb nehožé dívky vypraven po-
 hrobnickým zvydem p. E. F. Wo-
 klá z domu smutku v pátek od-
 pole dne v 1 hodinu na hřbitov
 Evergreen. V hlubokém zármut-
 ku její tragického skonání dvojná-
 řodně, dvě sestřičky, babička a
 kada přátel.

POHŘEB ZAVRAZDĚNÉHO RAKOUSKÉHO PREMIEŘA.

O jeho nástupci doposud nebylo
 rozhodnuto. — Dr. B. Adler, ú-
 točník, předán soudům.

Vídeň, 25. října. Pohřeb hra-
 běte Karla Stuerghba, jenž za-
 vrazen byl Drem. B. Adlerem,
 konal se včera v kathedrále sv.
 Štěpána. Arcbiskup Pöhl vyko-
 nal pohřební obrady. Cisar Fran-
 tišek Josef zastoupen byl arc-
 klieřem Leopoldem Salvatorem.
 Vocer tělesné pozostatky zavraž-
 deného dopraveny do Halbro-
 raim, bývalého domova premieřa
 va, kde uloženy budou v rodinné
 hrobce.

Dosud není rozhodnuto, kdo bu-
 de nástupcem premieřovým, ale
 zdá se o Dru. Ernestu z Koer-
 sceni, který je nyní ministrem fi-
 nancí, a knížeti Konradu Hoh-
 lobu Seiffingstovovi, který je
 nyní ministrem vnitra, jako mož-
 vých nástupcích. Dr. Bedř